

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1Csp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721200519
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2721200519.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: J. J., B.. XX.XX.XXXX, O. X. Š. XXXX/XX, R., o zaplatenie 355,63 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu dlžnej istiny vo výške 355,63 eura, sumu dlžného úroku vo výške 4.315,57 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 631,12 eura od 14.10.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Skalica dňa 28.01.2016 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu istinu 3.911,46 eura, úrok (z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti) vo výške 275,49 eura, úroky z omeškania vo výške 4,13 eura (z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti), úrok 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 3.911,46 eura od 14.10.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny 3.911,46 eura a nezaplatených úrokov 275,49 eura (spolu teda zo sumy 4.186,99 eura) od 14.10.2013 do zaplatenia. Vec bola vedená pod spisovou značkou 3C/18/2016.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.11.2013 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 4.000,-€, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať, pričom túto svoju povinnosť porušil, preto bol listom z 20.9.2013 vyzvaný na predčasné splatenie úveru. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasnej splatnosti úveru (13.10.2013) predstavovala sumu 4.251,08 €, ktorá pozostávala z istiny poskytnutého úveru 3.911,46 €, úrokov (z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti pri sadzbe 17,90 % ročne) vo výške 275,49 eura, úrokov z omeškania vo výške 4,13 eura (z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti) a poplatkov vo výške 60,-€, ktoré si žalobca od žalovaného neuplatňuje.

3. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 4.4.2016 špecifikoval dlžnú istinu vo výške 3.911,46 € ako rozdiel medzi výškou úveru v sume 4.000,-€ a uhradenou sumou na istinu žalovaným vo výške 88,54 €. Súčasne v podaní podrobne a zrozumiteľne matematicky špecifikoval sumu úroku do zosplatenia úveru (t.j. do 13.10.2013) vo výške 275,49 €, ako i sumu úroku z omeškania vo výške 4,13 €. V podaní zo dňa 14.6.2017 opätovne uviedol špecifikáciu výpočtu jednotlivých žalovaných súm (ako v podaní zo dňa 4.4.2016), uviedol aj to, že žalovaný uskutočnil poslednú úhradu dňa 20.6.2013 vo výške 10,61 €, splátky splatné dňa 22.07.2013, 20.08.2013 a 20.09.2013 neuhradil vôbec, čím bol dodržaný

postup v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka na predčasné zosplatnenie úveru. Zosplatnenie bolo oznamované žalovanému listom z 23.9.2013, čomu predchádzali písomné výzvy žalobcu zo dňa 14.6.2013 a 25.7.2013 (upozornenie na omeškanie a poučenie o možnosti zosplatnenia úveru). Z podania vyplýva, že žalovaný doposiaľ uhradil na istinu sumu 88,54 €, na úrok sumu 355,63 €. V podaní zo dňa 15.10.2018 žalobca doplnil, že úver bol žalovanému poskytnutý dňa 26.11.2012 vo výške 4.000,- €.

4. Žalovaný sa k žalobe (doručenej mu dňa 27.4.2016) nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, preto ich možno považovať za nesporné (§ 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“).

5. Okresný súd Skalica rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 3C/18/2016 - 85 zo dňa 14.01.2019 tak, že I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.555,83 eur, úrok z omeškania 4,13 eur a úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 3.555,83 eur od 14. 10.2013 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; II. žalobu vo zvyšku zamietol; III. priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania 69,88 %; IV. vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi stranami bola 26.11.2012 uzavretá úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol bezúčelový úver vo výške 4.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť s dohodnutým úrokom vo výške 17,90 % ročne v 120-tich mesačných anuitných splátkach po 72,26 eur mesačne, so splatnosťou poslednej splátky 21. novembra 2022 a každá splátka bola splatná k 20.-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Výška RPMN bola 20,67 %, priemerná hodnota RPMN bola 19,47 % a celková suma, ktorú musel žalovaný zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom), bola 8.910,- eur. Zo strany žalobcu došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru 20. septembra 2013, pričom žalobkyňa evidovala k 13. októbru 2013 celkovú nezaplatenú istinu (zostatok úveru) vo výške 4.186,95 eur, nezaplatené úroky vo výške 275,49 eur a nezaplatený úrok z omeškania vo výške 4,13 eur. Podľa súdu v zmluve o úvere absentujú zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované údaje, nakoľko je v nej uvedený iba údaj o počte, termíne a výške splátok, bez uvedenia rozčlenenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky a z prehľadu splácania vyplynulo, že žalobca najskôr započítaval splátky na úrok a až potom na istinu, vzhľadom na čo považoval súd prvej inštancie úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu splátok mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný do dňa podania žaloby na súd uhradil žalobcovi celkom sumu 444,17 eur, preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.555,83 eur, ktorá predstavuje poskytnutý úver 4 000,- eur po odpočítaní zaplatených splátok žalovaným v sume 444,17 eur a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, žalobcovi nepriznal zmluvné úroky vo výške 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny úveru aj za dobu po predčasnom zosplatnení úveru z dôvodu, že došlo k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý a po zosplatnení úveru sa dlžník dostal do omeškania, za čo je postihnutý sankciou úrokov z omeškania a poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 190/2014. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Rozsudok nadobudol vo vyhovujúcej časti (výrok I.) právoplatnosť dňa 21.3.2019.

6. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 12.2.2020 pod sp. zn. 24 Co 93/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti úroku 17,90 % z istiny 3 911,46 eur od 14.10.2013 do zaplataenia potvrdil a vo zvyšnej zamietnutej časti a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p. zrušil a vec mu vrátil v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom § 9 ods. 2 písm. k/, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch a čl. 10 ods. 2 písm. h/, i/, ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej aj „Smernica“) ako aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróova a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017 a z 23. apríla 2018 sp. zn. 4 Cdo 211/2017 uviedol, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, a preto pokiaľ predmetné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich

uviedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Preto odvolací súd uzavrel, že predmetná zmluva o úvere obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údaju za bezúročný a bez poplatkov, potom nie je opodstatnený a dôvodný a z tohto dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie v danej otázke spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Ohľadne nepriznania 17,90 % úroku zo sumy 3 911,46 eur od 14.10.2013 do zaplatenia odvolací súd sa s poukazom na § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2, 3, § 506 Obchodného zákonníka ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 1. júla 2000 (R 143/1998) a rozhodnutie Ústavného súdu SR z 18. septembra 2012 sp. zn. IV. ÚS 476/2012 stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania, pretože pokiaľ splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa má za následok absenciu požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok, t. j. úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Ak nastal čas, kedy už dlžník nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom, pričom priznanie aj zmluvných úrokov by znamenalo dvojnásobné zaťaženie spotrebiteľa a došlo by k hrubej nadvláde veriteľa. Záverom odvolací súd vyslovil názor o potrebe vec v rozsahu zrušenia a vrátenia opätovne preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených jednotlivých nárokov, za tým účelom doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a rozhodnutie náležite odôvodniť.

7. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v časti výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti úroku 17,90 % z istiny 3.911,46 eur od 14.10.2013 do zaplatenia, podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Vyčítal odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že mu po vyhlásení predčasného zosplatenia úveru nepatrí zmluvne dohodnutý úrok. Vyjadril názor, že dlžník je povinný zaplatiť úroky za dobu od poskytnutia až do vrátenia peňažných prostriedkov, keďže sa na takúto povinnosť veriteľovi zmluvne zaviazal a tento záväzok trvá aj po odstúpení veriteľa od zmluvy. Svoje tvrdenia podporil poukazom na viaceré konkrétne rozhodnutia odvolacích súdov a vo vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a priamo aj k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatení dlhu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30. júla 2019 sp. zn. 6 Cdo 113/2018. Na základe uvedeného navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej potvrdzujúcej časti a rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu zamietajúcej časti výroku, ktorou súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi zmluvný úrok 17,90 % z istiny 3.911,46 eur od 14.10.2013 do zaplatenia (v časti nezrušenej odvolacím súdom) a vec vrátil súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

8. O dovolaní žalobcu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len ako „dovolací súd“) uznesením zo dňa 25.3.2021 pod sp. zn. 4Cdo/193/2020 tak, že rozsudok Krajského súdu v Trnave z 12. februára 2020 sp. zn. 24 Co 93/2019 v časti, ktorou potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti úroku 17,90 % z istiny 3 911,46 eur od 14. októbra 2013 do zaplatenia, a rozsudok Okresného súdu Skalica zo 14. januára 2019 č. k. 3 C 18/2016 - 85 v časti druhého výroku, ktorým zamietol žalobu v časti úroku 17,90 % z istiny 3 911,46 eur od 14. októbra 2013 do zaplatenia zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia Okresnému súdu Skalica na ďalšie konanie. Rozhodnutie dovolacieho súdu bolo odôvodnené tým, že v dobe rozhodovania dovolacieho súdu o dovolaní v tomto spore už uvedená právna otázka bola dovolacím súdom riešená v rozhodnutí zo 16. júna 2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020 v druhovo totožnej veci. Dovolací súd ďalej uviedol, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu (aj v preskúmvanej veci) je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu,

účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov. V § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou, dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravídla vyššie ako úroky z omeškania. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej (celková) výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd na základe týchto argumentov dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

9. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. Podľa § 455 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

11. Predmetom konania, a to s prihľadnutím na žalobný návrh žalobcu obsiahnutý v jeho žalobe, rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 14.1.2019 ako i odvolacieho súdu zo dňa 12.2.2020 a dovolacieho súdu zo dňa 25.3.2021 tak zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy istiny vo výške 355,63 € (ako rozdiel medzi žiadanou sumou 3.911,46 € a doposiaľ právoplatne priznanou sumou vo výške 3.555,83 €), úroku do zosplatenia vo výške 275,49 €, úroku vo výške 17,90 % ročne zo sumy 3.911,46 eura od 14.10.2013 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 631,12 € (ako rozdiel zo žalobcom žiadanej sumy úroku z omeškania vo výške 4.186,95 € /3.911,46 + 275,49 €/ a doposiaľ priznaným úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.555,83 €). Vec je po rozhodnutí odvolacieho súdu vedená na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1Csp/13/2021 (§ 152 ods. 5 Vyh. MS SR č. 543/2005 Z.z., resp. Pravidlo 12 Rozvrhu práce OS Skalica na rok 2021).

12. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 13.9.2021 súdu uviedol, že skúmal bonitu žalovaného (dopyt na Spoločný register bankových a nebankových informácií, žiadosť o úver, report zo sociálnej poisťovne), opätovne sa vyjadril k splneniu podmienky na predčasné zosplatenie úveru tak ako to uviedol v podaní zo dňa 14.06.2017. Žalobca súčasne vyčíslil (s odkazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 z 16.6.2020) sumu zmluvného úroku, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, a to nasledovne: výška mesačnej splátky úveru 72,26 € × celkový počet splátok 120 = 8.671,20 € - suma úveru 4.000,-€ = 4.671,20 €. Z tejto sumy úroku žalovaný doposiaľ uhradil sumu 355,63 € (uvedené v

podaní zo dňa 14.6.2017), neuhradená zostala preto časť vo výške 4.315,57 €, z toho časť vo výške 275,49 € ako úrok do zosplatnenia úveru a časť vo výške 4.040,08 € ako úrok po zosplatnení úveru.

13. Súd po vrátení veci (odvolacím a dovolacím súdom) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní žiadal ospravedlniť, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Nedostavil sa ani žalovaný, ktorý svoju neúčasť neospravedlnil. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti sporových strán, nakoľko ich účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú.

14. Súd vykonal dokazovanie listina: úverovou zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvami na zaplatenie s doručenkami, listinami - skúmanie bonity žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

15. Dňa 26.11.2012 žalobca ako banka so žalovaným ako s klientom uzatvorili Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 4000,- €, s dohodnutým úrokom: 17,90 % ročne, výškou anuitnej splátky: 72,26 € s počtom splátok 120. Splatnosť úveru bola od 20.12.2012 do 21.11.2022, splatnosť splátky vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca pred uzatvorením zmluvy skúmal bonitu žalovaného (na účely § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) dopytom na Spoločný register bankových a nebankových informácií, žiadosť o úver, report zo sociálnej poisťovne.

16. Písomnou výzvou zo dňa 20.09.2013 žalobca oznámil žalovanému, že pristúpil k predčasnemu zosplatneniu úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.11.2012 a súčasne ho vyzval na úhradu dlžnej sumy 4.202,97 € do 12.10.2013. Zosplatneniu predchádzalo písomné upozornenie žalovaného zo strany žalobcu zo dňa 25.07.2013, v ktorom bol žalovaný upozornený na jeho omeškania s platením splátok úveru a súčasne bol upozornený na možnosť zosplatnenia celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy 164,61 €. Obsahom písomnej upomienky žalobcu zo dňa 25.06.2013 bola výzva pre žalovaného na úhradu dlžnej sumy z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 76,70 €.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

20. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 559 ods.1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

28. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.1.2009 do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Po vykonanom dokazovaní, súd vo vzťahu k predmetu konania tak ako je vymedzený v bode 11. tohto odôvodnenia, dospel pri viazanosti právnym názorom jednak odvolacieho súdu (bod 6. odôvodnenia tohto rozsudku) ako právnym názorom dovolacieho súdu (bod 8. odôvodnenia tohto rozsudku), že žaloba je dôvodná v rozsahu uvedenom vo výroku I. tohto rozsudku, t.j. aj v časti zvyšnej sumy dlžnej istiny vo výške 355,63 € (ako rozdiel medzi žiadanou sumou 3.911,46 € a doposiaľ právoplatne priznanou sumou vo výške 3.555,83 €), vychádzajúc z toho, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.000,- €, z ktorého doposiaľ žalovaný uhradil sumu 88,54 €, čoho rozdielom je práve žalobcom žiadaná istina 3.911,46 €. Žalovaný tvrdenie žalobcu o výške poskytnutého úveru ani o výške úhrady na istinu nepoprel, preto možno toto tvrdenie považovať za nesporné, navyše podporené aj dôkazom - úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.11.2012. Súd žalobu považoval za dôvodnú aj v časti sumy dlžného úroku v celkovej sume 4.315,57 €, ktorý je výsledkom výpočtu uvedeného žalobcom v jeho podaní zo dňa 13.9.2021, t.j. suma zmluvného úroku, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný ako dlžník zaplatil ako cenu peňazí, a to nasledovne: výška mesačnej splátky úveru $72,26 \text{ €} \times$ celkový počet splátok $120 = 8.671,20 \text{ €}$ - suma úveru $4.000,-\text{€} = 4.671,20 \text{ €}$. Z tejto celkovej sumy úroku žalovaný doposiaľ uhradil sumu 355,63 € (uvedené v podaní zo dňa 14.6.2017), neuhradená zostala preto časť vo výške 4.315,57 €, z toho časť vo výške 275,49 € ako úrok do zosplatnenia úveru a časť vo výške 4.040,08 € ako úrok po zosplatnení úveru. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor odvolacieho súdu o tom, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017 a z 23. apríla 2018 sp. zn. 4 Cdo 211/2017 nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, a preto pokiaľ predmetné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Odvolací súd preto uzavrel, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 26.11.2012 obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajá za bezúročný a bez poplatkov, nie je opodstatnený. Žalobca má teda nárok na úrok (§ 497 a § 502 ods. 1 ObZ), bolo potom potrebné určiť dôvodnosť žalobcom požadovaného rozsahu úroku. S poukazom na právny názor dovolacieho súdu je potrebné konštatovať, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu

peňazí. V danom prípade by to bola práve suma 4.671,20 €, z ktorej žalovaný doposiaľ uhradil sumu 355,63 €, neuhradená zostala preto časť vo výške 4.315,57 €, z toho časť vo výške 275,49 € ako úrok do zosplatnenia úveru a časť vo výške 4.040,08 € ako úrok po zosplatnení úveru. Súd preto žalobcovi priznal nárok na zaplatenie úroku, a to v zostatku po čiastočnej úhrade vo výške 4.315,57 € (4.671,20 - 355,63 €), žalovaného preto zaviazal na jeho úhradu (výrokom I.). Súd zvyšnú časť žalobcom požadovaného úroku (žalobcom žiadaný úrok do zosplatnenia 275,49 eura a úrok 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3.911,46 eura od 14.10.2013 do zaplatenia), t.j. nad rámec priznanej sumy úroku 4.315,57 € ako nedôvodný zamietol (výrokom II.), a to v zmysle právneho názoru NS SR sp. zn. 5 Cdo/42/2020 zo dňa 16.6.2020 (R 5/2021), podľa ktorého po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

30. Nakoľko je žalovaný preukázateľne v omeškani so splnením peňažného dlhu, má žalobca právo požadovať od neho podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania. Žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 8 % ročne v súlade s §§ 10c a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Z uvedených dôvodov považoval súd uplatnený úrok z omeškania za dôvodný a vyhovel aj tejto časti žaloby (výrok I.), s tým, že časť úroku z omeškania vo výške 4,13 € ako i vo výške 8 % ročne zo sumy 3.555,83 eur od 14. 10.2013 do zaplatenia bola už súdom právoplatne priznaná (k tomu bod 5. odôvodnenia tohto rozsudku), zvyšná časť, t.j. úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 631,12 eura od 14.10.2013 do zaplatenia predstavuje rozdiel medzi zo žalobcom žiadanej sumy úroku z omeškania vo výške 4.186,95 € /3.911,46 + 275,49 €/ pri sadzbe 8 % ročne a doposiaľ priznaným úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.555,83 € (4.186,95 - 3.555,83 € = 631,12 €).

31. Súd ešte dodáva, že nakoľko žalovaný porušil dohodnuté zmluvné podmienky splácania, keď riadne neplnil v dohodnutých splátkach, pristúpil žalobca preto k predčasnému splateniu úveru listom zo dňa 20.09.2013, a to v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čomu predchádzalo písomné upozornenia žalovaného listom zo dňa 25.7.2013 ako i upomienka zo dňa 25.6.2013. Žalovaný tieto tvrdenia žalobcu nepoprel. Žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania (konania pred súdom prvej inštancie, ako konania odvolacieho ako i dovolacieho konania) voči žalovanému v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca je tou stranou sporu, ktorá mala plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), pričom pomer úspechu a neúspechu strán sporu musí byť vypočítaný s použitím vstupných súm - výška pohľadávky uplatnenej a priznanej. Úrok, ktorý nie je samostatným nárokom v konaní, ale príslušenstvom uplatnenej pohľadávky, neovplyvňuje úspech alebo neúspech strany sporu v konaní, preto čiastočné zamietnutie žaloby vo vzťahu k úroku - nad rámec priznanej sumy úroku 4.315,57 € preto podľa súdu nemalo vplyv na konštatovanie o plnom úspechu žalobcu v tomto konaní. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).